

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/241/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117244598
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6117244598.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobkyne: V. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXXX/XX, E. E., zast. Podhorský & Partners, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom Zámocká 35, Bratislava, IČO: 46 962 000, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 2 010,92 eur, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 21.06.2018, č. k.: 17Csp/229/2017-108, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

II. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že vo veci rozhodol bez účasti strán a ich zástupcov, pojednával v zmysle § 180 CSP bez prítomnosti žalobkyne, právneho zástupcu žalobkyne, žalovanej a právneho zástupcu žalovanej, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním a rozhodnutím bez ich účasti. Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, oboznámením sa s predloženým písomným dôkazným materiálom mal súd za preukázané a nesporné, že žalobkyni bol žalovaným poskytnutý úver a revolving vo výške 1 779,62 eur a žalobkyňa uhradila žalovanému finančné prostriedky vo výške 3 790,94 eur, teda o sumu 2 010,92 eur viac ako jej bolo poskytnuté. Vzhľadom k tomu, že Okresný súd Banská Bystrica vo veci vedenej pod sp. zn. 9C/134/2014 (pripojený spis) rozhodol rozsudkom zo dňa 24.10.2014 tak, že návrh žalobcu spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. voči žalovanej V. I. zamietol z dôvodu, že medzi nimi uzavretá zmluva o úvere neobsahuje všetky obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, kedy je poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov. Potom vznikla V. I. (v tomto konaní žalobkyňa) povinnosť uhradiť spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. - veriteľovi (v tomto konaní žalovaný) len sumu vo výške veriteľom poskytnutého úveru. Poskytnutý úver bol 1 779,62 eur a keďže dlžníčka uhradila sumu 3 790,94 eur na strane spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia s.r.o. vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 2 010,92 eur, ktoré by mal Lýdii Pajgertovej vydať - vrátiť (§ 451 ods. 1, 2 a § 457 Občianskeho zákonníka).

3. V danom konaní žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia podala žalobkyňa na súd dňa 03.11.2017. Žalovaný vzniesol námietku premičania uplatneného nároku s poukazom na ust. § 107

ods. 1 Občianskeho zákonníka, že uplatnené právo žalobkyne sa premlčalo v dvojročnej lehote, ktorá uplynula pred podaním žaloby na súd. Žalovaným vznesenú námietku premlčania súd posúdil ako dôvodnú. Podľa názoru súdu skutočnosť, že na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na úkor žalobkyne z titulu ich vzťahu z úverovej zmluvy, mala žalobkyňa možnosť dozvedieť sa jednak pri vyhlásení rozsudku už dňa 24.10.2014 (rozsudok vo veci sp. zn. 9C/134/2014 bol vyhlásený bez prítomnosti strán sporu, teda aj bez prítomnosti žalovanej - v tomto konaní žalobkyňa, vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jej strane a jeho právneho zástupcu) a tiež zo samotného rozsudku, ktorý bol žalobkyni (vo vyššie uvedenom konaní žalovaná) doručený dňa 03.11.2014, v ten istý deň aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jej strane a právoplatnosť nadobudol dňa 19.11.2014. Teda nepochybne od dňa 04.11.2014 začala žalobkyni plynúť dvojročná subjektívna premlčacia lehota na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, a táto uplynula márne dňa 04.11.2016.

4. Súd sa nestotožnil s tvrdením právneho zástupcu žalobkyne, že na daný prípad je treba aplikovať 10-ročnú premlčaciu lehotu v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože súd v konaní nezistil žiadne okolnosti svedčiace o tom, že žalovaný sa mal na úkon žalobkyne obohatiť úmyselne a žiadne takéto okolnosti nepreukázala ani žalobkyňa. K preukázaniu úmyslu na strane žalovaného nepostačuje iba tvrdenie žalobkyne, že žalovaný vzhľadom na predmet svojej činnosti - poskytovanie úverov - mal povinnosť postupovať s náležitou odbornou starostlivosťou pri dodržaní všeobecne záväzných právnych noriem a v súlade s dobrými mravmi.

5. Z dôvodov premlčania uplatneného nároku súd žalobu žalobkyne zamietol.

6. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 CSP. V konaní bol úspešný žalovaný v celom rozsahu, preto mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 00 %. O výške náhrady trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

7. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zmenil a rozhodol tak, ako uviedla v žalobnom návrhu a aby priznal žalobkyni plnú náhradu trov konania.

8. Namietala, že ak žalovaný predložil žalobkyni formulárovú zmluvu o úvere, ktorej obsahom boli neprimerané úroky a poplatky za poskytnutie finančných prostriedkov, ako aj neprijateľné zmluvné podmienky, žalovaný - dodávateľ musel vedieť, že keď spotrebiteľ splní svoj záväzok v zmysle takejto zmluvnej dokumentácie, žalovaný sa obohatí na úkor spotrebiteľa. Je zrejmé, že tak robil žalovaný od samotného vzniku zmluvného vzťahu minimálne s nepriamym úmyslom. Súd sa vôbec nevysporiadal so skutkovými argumentmi, ktoré preukazujú úmysel žalovaného obohatiť sa na úkor spotrebiteľov. Skutkové okolnosti jednoznačne preukazujú úmyselné bezdôvodné obohatenie (aj keď nepriamo) žalovaného.

V oblasti praktík žalovaného (kedy poskytoval úvery za úrokovú sadzbu odporujúcu dobrým mravom, účtoval vysoké poplatky za poskytovanie úverov, uplatňoval pohľadávky nad rozsah prípustný zákonom ...) má žalobkyňa zato, že zo strany žalovaného sa evidentne jedná o cielene vytvorenú konštrukciu, ktorá sleduje jediný cieľ, a to dosiahnuť vyššie protiplnenie za poskytnutie peňažných prostriedkov oproti tomu, aké by žalovaný získal z úrokov formálne uvedených v zmluve.

9. Žalobkyňa namietala, že podľa jej názoru na prejednávany prípad je treba aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Konanie žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo súladné s dobrými mravmi, žalovaný nerešpektoval povinnosti stanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka zameranými na ochranu spotrebiteľa. Poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6M Cdo 9/2012 zo dňa 16.01.2013, ktorý vyslovil, že princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ ustupuje dôležitejšiemu princípu, ktorým je ochrana práv spotrebiteľa, a poukazuje aj na rozhodnutia ESD, ktoré výsledkom sledujú zabezpečenie účinnej ochrany spotrebiteľa. Súd by nemal príliš formalisticky posudzovať problematiku plynutia objektívnej a subjektívnej premlčacej doby, pretože by to mohlo viesť k absurdným záverom, napr. skôr ako začne plynúť subjektívna premlčacia doba môže uplynúť objektívna a tak by sa nemohol takýto subjekt dožadovať svojho práva. Aj v tomto prípade sa žalobkyňa dozvedela o tom, že na jej úkor sa niekto obohatil až samotným rozhodnutím v pôvodnom súdnom konaní. Skôr sa to nemala ako dozvedieť, pretože bola práve žalovaná spoločnosťou PROFI CREDIT Slovakia. Prílišný formalizmus pri výklade právnych noriem vedúci k extrémne nespravodlivému záveru potom znamená porušenie základných

práv. Kogentné ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je v rovine podústavného práva odrazom požiadavky spravodlivého riešenia každej individuálnej veci. Žalobca má zato, že súd prvej inštancie formalistickým postupom umožnil presadenie zrejmej nespravodlivosti.

10. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol rozsudok potvrdiť. Súd podľa názoru žalovaného správne posúdil námietku premlčania vznesenú žalovaným. Právna úprava premlčacej doby je uvedená v ust. § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Podľa komentovanej literatúry sa v desaťročnej premlčacej dobe právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohateniu a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačilo by teda, keby povinný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne a potom by si ho úmyselne ponechal. Pokiaľ by mala byť v posudzovanom prípade aplikovaná desaťročná premlčacia doba stanovená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre prípad získania úmyselného bezdôvodného obohatenia bolo by preto nutné preukázať existenciu vedomosti žalovaného o tom, že existuje skutočnosť, od ktorej odvodzuje vznik a existenciu bezdôvodného obohatenia. Existencia úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nie je daná s eventualitou, že by bezdôvodné obohatenie mohlo vzniknúť. Žalobca v odvolaní neuviedol a nepreukázal jedinou skutočnosť o vedomosti žalovaného o tom, že by mal získať bezdôvodné obohatenie. Žalobca sa síce dovoláva 10 ročnej premlčacej doby (urobil tak už v podanej žalobe) nepredložil a neoznačil žiadny dôkaz aby sa aplikovala táto výnimka zo všeobecného pravidla o 3-ročnej premlčacej dobe. Žaloba bola podaná s vedomím, že ním tvrdený nárok je premlčaný.

11. Žalobkyňa na vyjadrenie žalovaného nereagovala.

12. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

13 Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Žalobkyňa uplatnila žalobným návrhom nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia Občiansky zákonník stanovuje kombinovanú premlčaciu dobu - subjektívnu (§ 107 ods. 1) a objektívnu (§ 107 ods. 2). Tieto premlčacie doby začínajú, plynú a končia nezávisle na sebe. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a objektívna premlčacia doba je trojročná, alebo desaťročná. Pokiaľ márne uplynula aspoň jedna z týchto premlčacích dôb a je vznesená námietka premlčania, nemožno právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať. Ak sa skončí plynutie jednej z nich právo sa premlčí a to aj napriek tomu, že poškodenému plynie ešte druhá premlčacia doba.

15. Okresný súd mal za preukázané uplynutie subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, ktorej začiatok plynutia súd mal preukázané z tej skutočnosti, že žalobkyňa sa nepochybne dozvedela o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil, z rozsudku súdu vydaného vo veci sp. zn. 9C/134/2014 (č.k. 9C/134/2014-34 zo dňa 24.10.2014), ktorý jej bol doručený dňa 03.11.2014 (subjektívna vedomosť žalobkyne v zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Teda od prvého nasledujúceho dňa, od 04.11.2014, začala plynúť dvojročná premlčacia doba na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Táto uplynula 04.11.2016, čiže ešte pred podaním žaloby na súd. Na tomto jednoznačne založil svoje rozhodnutie okresný súd a vzhľadom na vyššie uvedené o plynutí lehôt (bod 14.) potom nebolo ani právne relevantné a potrebné ďalšie skúmanie, či uplatnené právo je, alebo nie je, premlčané aj v objektívnej premlčacej dobe, či už trojročnej alebo 10-ročnej, ktorej aplikácie sa domáhala žalobkyňa. Okresný súd sa dostatočne vysporiadal s námietkou premlčania žalobkyňou uplatneného nároku v odôvodnení svojho rozhodnutia. Okresný súd vzhľadom na obranu žalovanej uviedol v odôvodnení rozsudku aj argumentáciu vo vzťahu k aplikácii ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, konkrétne 10-ročnej premlčacej lehoty, teda dôvody pre ktoré aplikácia uvedeného ustanovenia je vylúčená. Vo všeobecnosti z hľadiska aplikácie právnej normy ust. § 107 Občianskeho zákonníka upravujúcej premlčanie nároku na bezdôvodné obohatenie v 10-ročnej objektívnej premlčacej lehote sa vyžaduje preukázanie úmyslu žalovaného, vedomého alebo nevedomého porušenia práva konkrétnou osobou uzatvárajúcou v mene žalovaného zmluvu o úvere,

nemôže byť nejednoznačné, diskutabilné a akokoľvek pochybné, úmysel v konkrétnom prípade musí byť jednoznačne preukázaný.

16. Z hľadiska ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka subjektívna premlčacia doba začína plynúť od okamihu, kedy oprávnený zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodiť vznik bezdôvodného obohatenia na strane zodpovedného subjektu a orientačne aj jeho rozsah tak, aby bolo možné približne určiť výšku náhrady v peniazoch. Pre určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nielen predpokladaná vedomosť oprávneného. Začiatok subjektívnej premlčacej lehoty práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia (na rozdiel od začiatku objektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť od momentu „keď k nemu došlo“ teda bez ohľadu či oprávnený vedel alebo nevedel o existencii bezdôvodného obohatenia) sa viaže k skutočnosti, ktorou je vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa obohatil. V prejednávanej veci iný výsledok rozhodnutia nemožno vyvodiť ani pri aplikácii rozhodnutia NS SR zo dňa 16.01.2013 č. k. 6M Cdo 9/2012, na ktoré žalobkyňa poukazuje v odvolaní, podľa ktorého „kým rešpektovanie princípu neznalosť zákona neospravedlňuje v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (podnikateľa) treba vyžadovať v čo najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu.“

17. Rozhodnutie vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, súd správne právne vec posúdil a v rozhodnutí poukázal na rozhodujúce skutočnosti na ktorých je založené jeho rozhodnutie. Rozhodnutie je odôvodnené v súlade s ust. § 220 CSP, odvolací súd na tieto dôvody poukazuje a rozhodnutie okresného súdu potvrdil s tých istých dôvodov, a v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto žalovanému odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %), pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehotá plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).